

1886-07-26

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Civita d' Antino

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Johan Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 17 nr. 49

DOKUMENTINDHOLD

Agnete Skovgaard er meget syg, og Joakim Skovgaard er splittet mellem at passe hende og få malet. Johan Lange sender en fra Danmark til at komme og hjælpe med at passe hende.

TRANSSKRIFTION

Mappe 17

Brev nr 49

26 juli 1886

Du kjærlige Onkel!

Nu kan jeg med mere ro end i morges sige Dig besked. Det er den 25 i dag, men jeg overskriver brevet den 26. for at Du kan vide det er det mit telegram sigter til og det kommer dog først afsted i morgen den 26.de. Endnu engang min inderligste tak for Dit mageløse tilbud. Jeg tror dog ikke det er værd at jeg modtager det, for jeg synes det må være alt for farligt for en dansk, at rejse lige lukt ned i sydens varme, vedkommende kunde gærne blive lige så syg som Agnete inden hun eller han nåde her til os. Jeg tror det er bedre at beholde vor gode nonne lige så langt hen i reconvalecensen, som vi har brug for hende, det går nok, for Agnete har jo mindre og mindre nødig nogen dansk, alt eftersom hun kommer sig bedre. De sidste dage er hun gået

-2-

fremad, så bliver det sådan ved nogle dage, tör vi nok regne faren for overstået. Det er en fryd uden lige hvergang jeg ser endnu et kendetegn til på at Agnete er ved at komme sig, da feberen, nej ikke feberen, for den var netop borte, nej da termometeret i dag var så lavt nede som det endnu ikke har været, hu hej, hvor hjertet hoppede. Vi må være forberedte på, at det kan gå nedadbakke igen, men lad os med tillid tro på god fremgang nu og til hun kommer sig, jeg tror nu sådan på det. Selv om alt går vel, vil Agnete næppe være rask för i slutningen af September, men det passer os brillant, så havde vil alligevel tænkt at tage lidt til Capri, og söluften der vil nok styrke hende, luftforandring gör jo så godt. Når Agnete virkelig begynder at komme sig, kan det dog gærne være jeg må se at få endnu en nonne fra Rom, for at de kan skiftes til at våge om natten og passe hende om dagen for det går ikke an, at jeg bruger min Tid til

-3-

at passe Agnete, når hun er uden fare, jeg må så til at male. Jeg har motiver, som interesserer mig meget, men jeg kan ikke male og pleje syge på en gang. Et par timer om dagen kan jeg nok være hos Agnete, og dog male, men heller ikke mere. Synes Du ikke, at jeg hellere må spendere en

nonne endnu en månedstid eller så. End gå og pleje Agnete? Jeg tror jeg må regne nonnen til 5 frank om døgnet, og rejsen frem og tilbage er vel en 45 frank. Det kan jo godt være, at det kun bliver 2 á 3 uger jeg behöver to nonner, dvs i den tid der er tale om nattevågen. – så nu synes jeg hendes mave ter sig så gal igen, det er dog rædsomt, og hvor det er svært at have med en at gjøre, som taler så tovligt, ikke kan svare en om hun skal på stikbækkenet eller eje, tror hun ligger på det og laver så i lagnerne. Ja nonnen er endnu dyrere, for hun skal jo også have for föde her, men det er lige meget, nu er det bleven aften og jeg har slidt sådan i det i dag, jeg har vist kun sovet 4 timer ordentlige dette dög, jeg kan snart ikke

-4-

mere, ja jeg kan ikke engang nu altid tale så blidt til Agnete, som jeg burde, det er grueligt anstrængende at have med et menneske at gjøre, som taler vildt. Nu har jeg bestemt at skrive efter en nonne endnu, for hende vi har er snart udslit også, vi må have hjælp. Desværre at vi ikke har en dansk talende hjælper, men det kan vi ikke få. Det gjør nu heller ikke sagen bedre, at Agnete ikke har det så godt i aften, som imorges, dagen begyndte så magelöst. Men aftnerne er altid den værste tid, jeg håber der er intet i vejen.

Hils alle hjærteligt især Faster

Din Joakim Skovgaard

Morgen den 26. Professor Lange lover per telegram en hjælper.

Vedkommende tager jeg imod med åbne arme, send ham eller hende snarest og telegrafer mig vedkommendes navn, at jeg til Rom kan skrive poste restante med oplysning om den sidste del af rejsen.

Ved ikke om Agnete er bedre – Tror det næppe

26 Juli 1886

Beckemægler

De kæreste Onkel!

Nu kan jeg med mere ro end i
morges sige dig beklæd. Det
er den 25^e dag, men jeg overskriver
brevet den 26. for at du kan vide
det er dit mit telegram sigter til og
det kommer dog først afsted imorgen
den 26de. Endnu engang min inderligste tak
for dit mageløst tilbud. Jeg tror dog ikke
det er værd at jeg modtager det, for jeg
syner, det må være alt for farligt for
en dansk, at rejse lige langt og
ned i Sydens varme, vedkommende kunde
gerne blive lige så syg som Agnete
inden hun eller han kom nåde her til
os. Jeg tror det er bedre at beholde
vor gode varme lige så langt hen i
reconvalescensen, som vi har brug for
hende, det går nok, for Agnete har
jo mindre og mindre nødig nogen
dansk, alt eftersom hun kommer sig
bedre. De sidste dage er hun gået

frimad, så bliver det sådan ved nogle
dage, for vi nok regne faren for overstået.
Det er en fryd uden lige hængang jeg
ser endnu et kendetegn til på det Agnete
er ved at komme sig, da feberen, nej ikke
feberen, for den var netop borte, nej da
termometeret idag var så lavt end som
det endnu ikke har været, hej, hej! hvor
hjerterst korypede. Vi må være forberedte
på, at det kan gå nedadbakke igen, men
lad os med tillid tro på god fremgang nu
og til hun kommer sig, jeg tror nu sådan
på det. Selv om alt går vel, vil Agnete
næppe være rask for i slutningen af
September, men det passer os billant, så
havde vi alligevel tænkt at tage bilt
til Capri, og sollyften der vil nok stykke
hende, luftforandring gjør jo så godt.
Vår Agnete virkelig begynder at komme
sig, kan det dog gerne være jeg må se
at få endnu en Kønne fra Rom, for
at de kan skiftes til at vaje om natten
og passe hende om ~~de~~ ^{dagene} ~~for~~ ^{for} det
går ikke an, at jeg bruger min tid til

at passe Agnete, når hun er uden fare,
jig må så til at male. Jeg har malerier,
som interesser mig meget, men jeg kan
ikke male og plejer syge på en gang. Et
par timer om dagen kan jeg nok være hos
Agnete, og dog male, men heller ikke mere.
Synes du ikke, at jeg hellere må opvandre
en Nanne endnu en måned tid eller
så, end gå og pleje Agnete? Jeg tror jeg
må ryge natten til 5 Frank om døgnst,
og rejse frem og tilbage er vel en 4 Frank,
det kan jo godt være, at det kun bliver
2 à 3 uger jeg behøver to kvinder, dog
i den tid der er tale om nattevægen.
— Så nu synes jeg hundsmanden tør
sige så gal igen, det er dog uadvarsel,
og hvor det er svært at have med
en at gøre, som taler så tørligt,
ikke kan sig svare en om hvem skal
på stikbækket eller ej, tror hun ligger
på det og lever så i legems. Ja natten
er endnu dyrt, for hun skal jo også have for
føde her. men det er lige meget, nu er
det bliv aften og jeg har stået sådan
i det idag, jeg har vist kun smut 4 timer
ordentligt dette døgn, jeg kan snart ikke

mere, ja jeg kan ikke engang nu altid
tale så blidt til Agnete, som jeg havde
det er ganske anstrengende at have
med et menneske at gjøres, som taler
vidt. Nu har jeg bestemt at skrive
efter en uge endnu, for hendes
helse er snart ude af sig selv, vi må have
hjælp. Desværre at vi ikke har en dansk
talende hjælper, men det kan vi ikke få.
Det gjør nu heller ikke sagen bedre,
at Agnete ikke har det så godt i aften,
som om morges, dagen begynder så mageligt.
Men aftenene vaktig den værste tid,
jag håber der er intet i vejen.

Med alle venligt
Fæder

J

Jensin Skovgaard

Morgen den 26. Professor Lange lever
per telegram en hjælper. Vedkommende Tage
jag med mig alene omme, send ham eller
hendes drønst og tilskriv telegram mig
i vedkommende navn, at jeg til Rom
kan skrive post restants med oplysning
om den sidste del af vejen.

Det ikke om Agnete er bedre.
Tror det nok